

SAKKYNDIGHET

Det er ønskelig med en grundig gjennomgåelse av sakkyndige erklæringsers plass i vårt rettsvesen. De legges ofte til grunn for rettsavgjørelser som har store konsekvenser for enkeltmennesker. Bare i sjeldne tilfeller finner dommerne eller juryen grunn til å stille spørsmål til de sakkyndige som avgir disse erklæringer.

Spesielt i forsikringsaker er det ikke vanskelig å finne sakkyndige som leverer sine redegjørelser på en måte som minner om masseproduksjon, og i går bragte vi et eksempel som er enda verre: Ifølge tidligere tannlegeassistent Tordis Klausen uttalte en professor i psykiatri seg om hennes tilstand uten å ha snakket med henne. Det er bemerkelsesverdig at slikt kan skje, og minst like bemerkelsesverdig at det kan skje uten øyeblikkelig og skarp påtale fra rettens administrator.

Ekspertter innkalles fordi de nettopp er eksperter. Men for det første er heller ikke eksperter mer enn mennesker, og dermed like feilbarlige som alle andre. For det annet har også eksperter mer enn sin fulle hyre med å holde tritt med utviklingen på sitt fagområde.

Muligheten for feilaktige påstander fra dem kan dermed være tilnærmet like stor som i et vitneutsagn fra en ikke-ekspert, og de bør utsettes for like nærgående spørsmål som et hvilket som helst annet vitne.

Det er forståelig hvis jurister kvier seg for å gå i nærkamp med spesialister, en kamp som nødvendigvis må føres på bortebane. Men sakkyndige som kutter innersvinger med raske slutninger for god timebetaling, kan i verste fall bli en trussel både mot rettssikkerheten og mot rettsvesenets funksjon og anseelse.

Sakset fra "Aftenposten" 13.01.00.